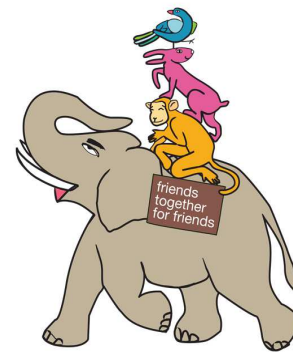

Sathiko Sath Halfjaarverslag januari – juli 2013

Sathiko Sath

Vooraf

Dit wordt een bijzonder en op het eerste gezicht wat vreemd verslag. Het omvat namelijk niet het hele jaar 2013, maar slechts de eerste zes maanden. Dat heeft een reden.

Al bij de 'operationele' start van Sathiko Sath - dit was bij het begin van het eerste schooljaar met het eerste groepje kinderen in april 2010 - ontdekten we dat de fiscale jaren van Nepal en Nederland niet synchroon lopen. Voor ons is het boekjaar gelijk aan het kalenderjaar. In Nepal loopt het boekjaar van 15 juli tot en met 14 juli van het jaar daarop. Dit leek ons destijds geen probleem, maar in de praktijk is het toch onhandig gebleken. Daarom heeft het bestuur van Sathiko Sath op 17 december 2013 besloten voortaan het Nepalese boekjaar aan te houden. Inmiddels zijn de statuten op dit punt gewijzigd. Ook het inhoudelijke jaarverslag zal in het vervolg gaan over de periode 15 juli tot en met 14 juli.

Met dit halfjaarverslag slaan we de brug van de ene naar de andere werkwijze.

Er is nog een tweede verandering. In het vervolg zal de jaarrekening van onze Nepalese zusterstichting, Sathiko Sath Nepal, te vinden zijn als bijlage bij onze eigen jaarrekening.

Ontwikkelingen

Algemeen

Eind 2012 besloten we om in 2013 onze energie en gelden niet zozeer te investeren in meer en groter, maar in consolideren. Deze gedachte is diverse keren teruggekomen in de nieuwsbrieven. We wisten toen ook al dat de ANBI nieuwe, strengere eisen zou gaan stellen aan de stichtingen die de ANBI-status willen voeren. In feite kwamen de nieuwste eisen van de ANBI en onze eigen plannen om Sathiko Sath steviger en nog transparanter te maken, aardig overeen.

In de nieuwsbrief van april 2013 zetten we onze plannen op een rij. Wat hebben we daarvan gerealiseerd in de eerste helft van het jaar?

De kinderen

Tijdens de bestuursvergadering van 19 januari 2013 besloten we voorlopig geen nieuwe kinderen in te loten. We hebben ooit de belofte gedaan dat de kinderen die aan ons waren toevertrouwd, hun opleiding minimaal zouden kunnen voortzetten tot en met klas 10, het moment van het (eerste) staatsexamen. Daar willen we niets aan afdoen. Maar, de financiële crisis maakt het moeilijker om nieuwe gelden te verwerven. Dat gegeven, gecombineerd met onze belofte aan de kinderen, heeft tot dit besluit geleid.

Toch zijn we bij het begin van het nieuwe schooljaar hier een klein beetje van afgeweken, door twee nieuwe kinderen toe te laten op specifieke gronden (zie de nieuwsbrief van april 2013). Kort daarvoor was één jongen teruggekeerd naar zijn dorp om te worden opgeleid tot sjamaan. Eén kind minder aan de ene kant, twee meer aan de andere; uiteindelijk gingen we in april het nieuwe schooljaar in met 53 kinderen, 30 jongens en 23 meisjes.

De school

In 2012 hadden we met de Little Angels' School (LAS) een contract afgesloten dat voor drie jaar vastlag. Kosten/kind/jaar: € 525. Dat gaf rust.

Minder goed nieuws was dat mrs. Anju een tijdlang niet op school zou zijn wegens ziekte. Zij is op de LAS de coördinator voor de klassen 1 tot en met 5 en bovendien het aanspreekpunt voor alle Sathiko Sath-kinderen. Wie haar ontmoet, kan alleen maar onder de indruk zijn van haar grote betrokkenheid, warmte en wijsheid. Zij kent niet alleen al onze kinderen bij naam, zij weet ook hoe het met hun studie staat en wat hun sterke en zwakke kanten zijn. Natuurlijk zorgde de LAS voor een goede vervanger. Maar dat nam niet weg dat we mrs. Anju verschrikkelijk misten.

Al onze kinderen gingen in april over naar het volgende jaar. Een viertal is zwak. Die houden we goed in de gaten. De meeste kinderen presteren bovengemiddeld. Elf staan er op de zogenoemde *list of honours*; zij behaalden meer dan 80% van de punten; zes van hen zelfs meer dan 90%. De inzet van huisvader Ratna heeft hier zeker toe bijgedragen. Alle lof ook voor hem!

De huizen

Het kan in Kathmandu niet alleen flink koud zijn, maar ook erg warm. Vooral het houtwerk van

kozijnen en deuren heeft sterk te lijden onder die temperatuurschommelingen. Het jongenshuis is daarom opnieuw in de verf gezet. Daarnaast is er een zonne-installatie aangeschaft voor warm water.

Er is ook een begin gemaakt met de inrichting van het speelveld achter het huis. Ratna Kaji, een paar vaders en de grotere jongens hielpen de vaklui en staken de handen flink uit de mouwen. Dat was én leuk én het drukte de kosten. De aanleg van het speelveld werd mogelijk gemaakt door een geormerkte donatie van de stichting DITO. Nogmaals dank!

In het algemeen kunnen we vaststellen dat het leven in de huizen *basic* is: kleine slaapzaaltjes, wel goed eten maar niet te vaak vlees op het menu. De hygiëne is prima, het is er schoon. We waken ervoor dat het té luxe wordt. Anders is het verschil met het thuisfront te groot en voor de kinderen niet te behappen.

In de huizen kan het echt gonzen van bedrijvigheid. De kinderen worden betrokken bij de dagelijkse gang van zaken, net zoals in een gewoon gezin: van schoenen poetsen, kleren wassen en strijken tot werken in de moestuin en de tafel afruimen. Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen jongens en meisjes. Het zelf mee verantwoordelijkheid nemen is een belangrijk aspect van het leven in de Sathiko Sath-huizen.

ANBI en Cbf

Alle organisaties met een ANBI-status ontvingen in 2013 een lijst met strengere eisen voor de toekomst. Die zouden ingaan per 1 januari 2014. Het leek het bestuur verstandig om enige ondersteuning te vragen bij het doen van de benodigde aanpassingen. Die ondersteuning vonden we in de persoon van Jan de Beer, voormalig medewerker van de Belastingdienst. Bovendien werd onder zijn leiding het controlesysteem op de ANBI's gerealiseerd. Hoewel hij Sathiko Sath kwalificeerde als een zeer transparante organisatie, wees hij ons ook op enkele punten die voor verbetering vatbaar waren. Het belangrijkste punt betrof een duidelijk beleidsplan dat ieder jaar kan worden aangevuld met een jaarplan. Zijn advies hebben we ter harte genomen. In de eerste helft van 2013 hebben we een begin gemaakt met de formulering van dat beleidsplan. We zijn daarbij niet over één nacht ijs gegaan.

We waren erg blij met de steun en de kritische blik van Jan de Beer, maar ook met de hulp die we kregen van Henk Kroeze, onze fondsenwerver, over wie straks meer.

In overleg met Jan de Beer hebben we besloten ons voorlopig niet aan te melden voor Cbf-certificering. Dit heeft voor ons op dit moment geen toegevoegde waarde. Het kost vooral geld, dat we naar ons idee beter kunnen investeren in de kinderen.

Financiën en fondsen

Uit de jaarrekening valt af te lezen dat we het in financiële zin goed doen. Maar gezien onze doelstelling moeten we voldoende geld in kas hebben, of garanties dat in de komende jaren geld geschonken gaat worden, om aan al onze kinderen goed onderwijs te kunnen garanderen op zijn minst tot en met klas 10. Dat is een voortdurend punt van zorg. Daarom willen we meer mensen motiveren om een lijfrenteschenking af te sluiten. Die loopt over minimaal vijf jaar. Het totale bedrag is aftrekbaar voor de belastingen. Het is een vorm van financiering die ons zekerheid biedt naast de losse giften, die overigens ook meer dan welkom zijn.

Daarnaast zijn we op zoek naar sponsors. Dat is niet zo eenvoudig. We hadden al eens contact met een bureau voor fondsenwerving. Dat bleek echter geen succes. Ook worden we regelmatig benaderd door organisaties die ons, bij wijze van spreken, gouden bergen beloven. Bij nadere beschouwing moeten we iedere keer concluderen dat er toch niet zoveel in zit als ons wordt voorgespiegeld.

Via een van onze ambassadeurs kwamen we echter op het spoor van Henk Kroeze. Hij is werkzaam bij de Sesam Academie, een organisatie die oud-managers en andere oud-professionals inzet ten behoeve van goede doelen, en dat tegen een minimale vergoeding. Met Henk Kroeze hadden we meteen een 'klik'. Hij wist niets over Nepal, maar ging onmiddellijk aan de slag om die hiaat op te vullen. Hij kwam met een plan van aanpak en stimuleerde ons om een goed beleidsplan te schrijven en erover na te denken hoe we Sathiko Sath het beste voor het voetlicht konden brengen. Het werd een bijzonder vruchtbare samenwerking, die nog voortduurt en waarvan we echt hopen dat ze ons vaste sponsors zal gaan opleveren.

Dit is ook de plek om nogmaals de ongelooflijke inzet van de Rotary Club Groningen-Oost te benadrukken, die voor het tweede jaar op rij een *Matching Grant* van Rotary International wist binnen te slepen. Daarmee zijn voor een aantal kinderen voor meerdere jaren de kosten voor de school gedekt.

De besturen

Bij het Nepalese bestuur waren er geen veranderingen. Chandra Magar is nog steeds de voorzitter en hij doet het goed.

Bij het Nederlandse bestuur was er sinds het vertrek van Andries Harshagen nog een plek open. In april 2013 hadden Frans van Meerwijk en Hilde Noë een gesprek met een mogelijke opvolger, Ronald Bloemendaal, een jurist met veel ervaring als manager in de zorg en bovendien Nepal-fan. Hij verbleef ooit zes maanden in een klein dorp buiten Kathmandu en gaf daar Engelse les. Zijn

voordracht werd gefiatteerd door de andere bestuursleden. In zijn portefeuille zitten de PR en de contacten met de ambassadeurs. Jullie horen in de toekomst vast nog over de werkzaamheden van Ronald.

Ander nieuws

- In april hadden we ook direct contact met de stichting School in de Himalaya. Het bestuur van deze stichting had vooral vragen over hoe zijzelf verder moeten. Geen van hen is namelijk op dit moment in staat om hun project in Bitte te monitoren. Dat leidt tot vragen en tot onduidelijkheden in de communicatie. We hebben met twee van hun bestuursleden afgesproken om in het najaar, wanneer enkele van onze eigen bestuursleden in Nepal zijn, de situatie ter plekke te zullen bekijken.
- Van de Rotary Club Jawalakhel hebben we nog niets concreets gehoord over hun plan om scholen in de bergen te ondersteunen. We weten alleen dat ze in de voorbereidende fase verkeren.
- Onze adviseur in Kathmandu, Basu Dev Neupane, is door de Britse regering benaderd om een groot project te begeleiden in Humla, een van de armste regio's van Nepal. Hij heeft ons verzekerd dat wij daar niet onder zullen lijden! We wensen hem veel werkkracht en succes.

Tot slot

In die eerste zes maanden van 2013 is er heel wat op de rails gezet waarvan de uiteindelijke resultaten in dit verslag nog niet vermeld kunnen worden. Om toch even een tipje van de sluier op te lichten, zonder nu al te veel vooruit te lopen op het jaarverslag van juli 2013 - juli 2014: lees ons Beleidsplan, dat in december op de website werd geplaatst.

Verder is het besturen van de stichting een non-stop gebeuren. Er gebeurt voortdurend van alles en er is altijd iets te doen. We streven onafgebroken naar verbetering. We hopen jullie daarvan in de toekomst op de hoogte te houden met iets meer regelmaat dan tot op heden, via de diverse (sociale) media.

Wij hopen zo
dat jullie Sathiko Sath blijven steunen.
Vertel over ons werk
aan familie, vrienden, collega's, werkgevers
zodat we dat wat we doen,
nog beter kunnen maken!

Geef toekomst. Stuur een kind naar school!